

altenpflege.de Edition

Кратки учебници за обука во нега - Фокус на нега на стари лица

Theo Ahrens

Патологија на дијабетес

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Библиографски податоци

Theo Ahrens – Кратка биографија

Тео Ахренс, роден 1979 година во близина на Минхен, е наставник за здравствени професии и ангажиран педагог во областа на нега. По волонтерската социјална година во болница, завршил обука за здравствени и болнички негувател и собрало драгоцено работно искуство на интензивната нега. Поттикнат од желбата да го пренесува своето знаење, студирал негова педагогија и во 2009 година започнал да работи како наставник во стручна школа во Минхен. Тео е познат по својата практична и емпатична настава, со која ги подготвува идните негуватели за нивната предизвикувачка професија. Приватно живее со својата жена и двете деца во Берлин и волонтира за подобри услови во образованието на негата.

Овој водич е формулиран од неговите достапни документи со користење на В.И. Преводот е направен автоматски.

Издадено од altenpflege.de Цена бесплатно. Copyright 2024 altenpflege.de Забелешки и предлози за подобрување ве молиме испратете на team@altenpflege.de.

1/1-2412181526

Табела на содржини

1 Вовед	4
1.1 Цели на оваа кратка учебна книга	4
1.2 Значење на дијабетесот во геронтолошката нега	4
1.3 Улога на негувателите во справувањето со дијабетес	5
2 Анатомија и физиологија на метаболизмот на шеќерите	7
2.1 Панкреас и неговата функција	7
2.2 Функција на инсулин и глукагон во метаболизмот на шеќер. . . .	8
2.3 Регулација на шеќерот во крвта	9
2.4 Разлика помеѓу апсорпција на глукоза и искористување на глукоза	9
3 Форми на Дијабетес мелитус	11
3.1 Дијабетес тип 1	11
3.2 Дијабетес тип 2	11
3.3 Посебни форми на дијабетес	12
3.4 Споредба на видови дијабетес	13
4 Причини и ризик-фактори за дијабетес	15
4.1 Генетски фактори	15
4.2 Фактори на животниот стил	15
4.3 Возрасни промени на метаболизмот	16
4.4 Медикаментозни влијанија	17
5 Симптоми на дијабетес	19
5.1 Чести симптоми кај дијабетес тип 1 и тип 2	19
5.2 Разлики во симптоматиката помеѓу тип 1 и тип 2	20
5.3 Бавен наспроти ненадеен развој на симптомите	20
5.4 Препознавање на предупредувачки знаци и симптоми на итни случаи	21
6 Дијагностика на дијабетес	23
6.1 Анамнеза	23
6.2 Мерење на шеќер во крвта	23
6.3 Орален тест за гликозната толеранција (оГТТ)	24
6.4 Разлики во дијагностиката кај дијабетес тип 1 и тип 2	25
7 Компликации и последователни заболувања кај дијабетес	27
7.1 Акутни компликации	27
7.2 Долгорочни последици од дијабетес	28
7.3 Невропатии	29
7.4 Дијабетично стапало синдром	30
7.5 Ретинопатија (оштетувања на очите)	31
7.6 Нефропатија (оштетувања на бубрезите)	32
7.7 Васкуларни заболувања	33
8 Терапија на дијабетес	35
8.1 Медикаментозна терапија при дијабетес тип 1	35
8.2 Медикаментозна терапија за дијабетес тип 2	36
8.3 Инсулински видови и нивните профили на дејствување	37
8.4 Немедикаментозна терапија	38
8.5 Значење на самоконтролата на шеќерот во крвта	39
8.6 Технолошка поддршка	40
9 Нега при дијабетес	42
9.1 Набљудување на вредности на шеќер во крвта и симптоми	42
9.2 Поддршка при изведување на мерења на шеќер во крвта	43
9.3 Помош при давање инсулин	44
9.4 Нега на дијабетично стапало	45
9.5 Поддршка во исхраната	46
9.6 Поддршка при одржување на лична хигиена	47
9.7 Справување со компликации	48
10 Итни ситуации кај дијабетес	49
10.1 Хипогликемија	49
10.2 Хипергликемија Мерки и итен план	49
10.3 Дијабетична кома	50
10.4 Повик за итна помош и соработка со служби за итна медицинска помош	52
11 Превенција на дијабетес и последични заболувања	53
11.1 Примарна превенција	53
11.2 Секундарна превенција	54
11.3 Превенција на долгорочни компликации	54
11.4 Спречување на дијабетичното стапало	55

1 Вовед

1.1 Цели на оваа кратка учебна книга

Ова кратко учебник обезбедува детални знаења за дијабетесот во контекст на грижата за стари лица. Тој служи како водич за поврзување на теоретските основи со практичните примени. Се очекува дека негувателите ќе ги разберат анатомијата и физиологијата на метаболизмот на шеќерите, со цел да донесат добро образложени одлуки за неа.

Друга цел е разгледувањето на различните форми на дијабетес и нивните специфични пристапи кон неа. Учебникот треба да ги осветли причините и ризичните фактори за дијабетес, и да овозможи целно спроведување на превентивни мерки.

Се развива разбирање за симптомите и дијагностичките процедури на дијабетес, со цел рано да се препознаат и избегнат компликациите. Негувателите треба да бидат оспособени, преку знаења за опции за терапија и самоконтрола на крвниот шеќер, да обезбедат ефективна неа и поддршка на пациентите.

Совладување на итни ситуации и управување со последичните болести исто така се во фокусот на оваа книга. Целта е да им се дадат на негувателите алатки во рацете, за да можат компетентно и самоуверено да се справуваат со пациенти со дијабетес и да го подобруваат благосостојбата на погодените лица на долгорочен план.

1.2 Значење на дијабетесот во геронтолошката неа

Дијабетес мелитус е од суштинско значење во грижата за стари лица. Ова заболување често ги погодува постарите лица, така што негувателите на стари лица редовно се соочуваат со ова нарушување на метаболизмот. Работата со дијабетес бара специфично знаење и вештини, бидејќи постарите лица имаат дополнителни предизвици кои се предизвикани од старосните промени во телото.

Грижата за луѓето со дијабетес во старечката неа ја вклучува контролата на нивото на шеќер во крвта, поддршката при земањето на лековите и примената на инсулин, како и спроведувањето на мерки за превенција на последични заболувања и компликации. Негувателите играат клучна улога во примената на индивидуалните планови за грижа, кои се прилагодени на специфичните потреби на жителите.

Бидејќи дијабетесот во староста често е поврзан со други хронични заболувања како што се висок крвен притисок и срцево-саци заболувања, неопходна е целокупна грижа. Негувателите треба да бидат во состојба да ги препознаат интеракциите помеѓу болестите и употребените лекови и да дејствуваат соодветно. Добра соработка со лекарите и другите здравствени професионалци е неопходна за да се постигнат оптимални резултати во грижата.

Важноста на дијабетесот во старечката нега се гледа и во потребата од превенција на акутни компликации како хипогликемија и хипергликемија, кои во старост може да имаат сериозни последици. Негувателите треба да бидат во состојба да ги препознаат ранките знаци навремено и да реагираат соодветно за да ја обезбедат безбедноста на жителите.

Севкупно, дијабетесот како едно од најчестите заболувања во староста ќе продолжи да ја обликува праксата во грижата. Тоа бара сеопфатно разбирање на болеста и нејзините влијанија врз секојдневието во старечката нега за да се подобри квалитетот на живот на погодените лица на долг рок.

1.3 Улога на негувателите во справувањето со дијабетес

Негувачите преземаат разновидни задачи при справувањето со дијабетесот. Нивната примарна улога се состои во континуирано следење на нивото на шеќер во крвта на жителите. Со редовно мерење, може рано да се откријат отстапувања и да се преземат неопходни мерки за да се спречат опасни компликации.

Друг централен аспект е поддршката при давањето на инсулин и земањето на други антидијабетски лекови. Негувачите обезбедуваат дека лековите се правилно дозирани и навремено давани согласно со лекарските наредби. Притоа, потребни се посебна грижа и знаење за дејствувањето и потенцијалните несакани ефекти на лековите.

Негувачот исто така функционира како посредник помеѓу жителите, лекарите и роднините. Често е првата контакт точка за прашања или грижи во врска со болеста и мора да располага со цврсти знаења за да може сеопфатно да советува и информира. Притоа, важно е комуникацијата да биде јасна и разбирлива за да се избегнат недоразбирања.

Советувањето за исхрана и мотивацијата за промена на животниот стил исто така припаѓаат на областа на задачите. Негувачите ги поддржуваат жителите во создавањето на индивидуален план за исхрана и го поттикнуваат физичкото активност во рамките на можностите на нивната здравствена состојба. Целта е да се оспособат жителите самостојно да придонесат кон стабилизирање на нивото на шеќер во крвта.

Покрај тоа, негувачите се задолжени за набљудувањето и негата на потенцијалните компликации од дијабетесот, како на пример синдромот на дијабетичното стапало. Редовната контрола на стапалата и совесната документација се од клучно значење за рано откривање на оштетувања на ткивото и преземање на мерки за подобрување на заздравувањето.

Конечно, негувачите се квалификувани за управување со итни ситуации. Тие признаваат и интервенираат при хипогликемија или хипергликемија и го активираат итниот медицински тим кога е потребно. Преку насочени обуки и постојани надградувања на знаењето, го одржуваат своето знаење актуелно, за да може да дејствуваат сигурно и компетентно во критични ситуации.

Генерално, негувачите значително придонесуваат за животниот квалитет, безбедноста и благосостојбата на жителите со дијабетес. Нивната работа бара висок степен на стручност, прецизност и емпатија.

preview

2 Анатомија и физиологија на метаболизмот на шеќерите

2.1 Панкреас и неговата функција

Панкреасот, исто така наречен и панкреас, е централно орган за метаболизмот на шеќерот. Се наоѓа во горниот дел од стомакот, веднаш зад желудникот, и има како ендокрини така и екзокрини функции

Ендокриниот дел од панкреасот е одговорен за продукцијата на хормони. Овде се наоѓаат Лангерхансовите островчиња, каде што специфични типови клетки произведуваат инсулин и глукагон. Бета клетките на Лангерхансовите островчиња ослободуваат инсулин, хормон кој го намалува нивото на шеќерот во крвта. Инсулинот го поттикнува примањето на глукоза во клетките на телото и на тој начин го поддржува метаболизмот на енергија. Од друга страна, алфа клетките произведуваат глукагон, кој го зголемува нивото на шеќерот во крвта. Глукагонот ја стимулира црниот дроб да ослободува складирана глукоза во крвотокот. Овие два хормона делуваат како противтежи и заедно ги регулираат нивото на шеќерот во крвта

Екзокриниот дел од панкреасот произведува дигестивни ензими што се ослободуваат во тенкото црево. Овие ензими се есенцијални за варењето на мастите, протеините и јаглехидратите, но не се директно поврзани со регулацијата на шеќерот во крвта

Функционалните нарушувања во ендокриниот дел од панкреасот, било тоа преку автоимуни процеси, воспаленија или други оштетувања, можат да доведат до развој на дијабетес мелитус. Кај типовите на дијабетес тип 1, сопствениот имун систем ги уништува клетките што произведуваат инсулин, додека кај дијабетес тип 2 често се појавува инсулинска резистенција на клетките на телото. Резултатот е, во двата случаи, зголемено ниво на шеќерот во крвта, што долгорочно може да доведе до различни здравствени проблеми

Функцијата на панкреасот е затоа не само значајна за метаболизмот на шеќер, туку и за целокупното благосостојба на телото. Разбирањето на процесите што се одвиваат во овој орган е есенцијално за да се претстави настанокот и третманот на дијабетес мелитус.

2.2 Функција на инсулин и глюкагон во метаболизмот на шеќер.

Инсулин и глюкагон се централни хормони во метаболизмот на шеќерот, кои работат во прецизно усогласен баланс за да обезбедат стабилни вредности на шеќерот во крвта. Инсулинот се ослободува по внесувањето на храна, кога нивото на шеќер во крвта се зголемува. Тој ја поттикнува апсорпцијата на глукозата во мускулните и масните клетки и овозможува нејзина употреба за добивање енергија или нејзино складирање како гликоген во црниот дроб. Дополнително, инсулинот ја спречува новата продукција на глукоза во црниот дроб, што исто така придонесува за намалување на шеќерот во крвта.

Глукагонот, пак, се ослободува пред сè во периоди на глад или при низок шеќер во крвта. Тој ја активира преобразбата на гликогенот во глукоза во црниот дроб, за да се обезбеди нејзино ослободување во крвта и да се подигне нивото на шеќер. Исто така, глюкагонот ја поттикнува глуконеогенезата, процес во кој од не-вглехидратни предвесници се создава нова глукоза во црниот дроб.

Взаемната интеракција на инсулин и глюкагон може да се спореди со систем на термостат, кој ја одржува темперната константност во просторијата. Кога шеќерот во крвта се зголемува, „се вклучува“ инсулинот и го намалува нивото. Ако нивото на шеќерот во крвта премногу се спушти, глюкагонот стапува во акција и го подига. Оваа динамична регулација овозможува континуиран и сигурен проток на енергија во клетките на телото.

Нарушувањата во функцијата или регулацијата на инсулинот и глюкагонот може да доведат до значителни здравствени проблеми. Кај дијабетес тип 1 инсулинот е целосно отсутен, што, ако не се третира, води до зголемени нивоа на шеќер во крвта и недостаток на енергија во клетките. Кај дијабетес тип 2 дејството на инсулинот на клетките е намалено (инсулинска резистенција), додека производството на инсулин на почетокот може да постои. Во двата случаи прецизниот баланс помеѓу инсулин и глюкагон е нарушен, што предизвикува потреба од современи терапевтски мерки. Длабокото разбирање на функцијата на овие хормони дозволува да се идентификуваат соодветните пристапи на лекување и нега и да се подобри квалитетот на животот на засегнатите луѓе.

2.3 Регулација на шеќерот во крвта

Регулацијата на шеќерот во крвта е сложена интеракција на бројни процеси кои го стабилно одржуваат нивото на шеќерот во крвта во тесни рамки. Нормално, нивото на шеќерот во крвта кај возрасни лица на празен желудник е помеѓу 70 и 99 mg/dl. По јадење, тоа може краткорочно да се зголеми, но треба брзо да се врати во нормалата преку механизмите на телото.

Централна улога во регулацијата на нивото на шеќерот во крвта играат хормоните инсулин и глюкагон, кои се произведуваат во панкреасот. Веќе опишаниот инсулин поттикнува, при зголемување на нивото на шеќер по јадење, апсорпција на глукозата во клетките и на тој начин го намалува шеќерот во крвта. Во исто време, ја блокира новата продукција и ослободување на глукозата во црниот дроб. Наспроти тоа, глюкагонот се ослободува при намалување на нивото на шеќер за да ја стимулира продукцијата и ослободувањето на глукозата од гликогенските резерви на црниот дроб.

Покрај овие два главни актери, и други хормони придонесуваат за регулацијата на шеќерот во крвта. Адреналинот и кортизолот, хормони на стресот, можат да го зголемат нивото на шеќерот со тоа што ја поддржуваат ослободувањето на глукоза од црниот дроб. Хормонот за растување, пак, влијае со тоа што ја модифицира сензитивноста на клетките на инсулин.

Функционирачки регулирачки систем обезбедува снабдување на глукоза како оптимална покриеност на енергетската потреба на телото. При дисфункции, какви што се јавуваат кај дијабетес мелитус, оваа рамнотежа е нарушена. Ова води до флукуации на шеќерот во крвта кои, ако не се третираат, краткорочно може да доведат до акутни компликации и долгорочно до оштетувања на органи и ткива. Разбирањето на механизмите на регулација на шеќерот во крвта е од суштинско значење за препознавањето и третманот на ваквите нарушувања и за поддршка на погодените пациенти во секојдневието.

2.4 Разлика помеѓу апсорпција на глукоза и искористување на глукоза

Глукоза се апсорбира и се користи за две централни процеси во метаболизмот на шеќерот, кои непрекинато соработуваат за да обезбедат енергија за телото и да ги одржат нивоата на шеќер во крвта во рамнотежа

Апсорпцијата на глукозата го означува транспортот на глукозата од крвта во клетките на телото. Ова претежно се случува под влијание на инсулин, хормон на панкреасот. Инсулинот ги отвора "транспортните порти" (глукозни транспортери), кои на глукозата и овозможуваат да навлезе во мускулните и масните клетки, каде што се користи или за обезбедување енергија или се складира како гликоген. Инсулин-зависниот транспорт на глукоза е клучен за намалувањето на нивата на шеќер во крвта по оброкот.

Спротивно на тоа, користењето на глукозата го опишува процесот како клетките ја користат внесената глукоза за нивните енергетски потреби. Овој процес, познат и како клетчно дишење, се одвива во различни чекори во клетките: најпрво глукозата се разградува во пируват преку гликолиза. Во следниот чекор, наречен Цитратен циклус, се врши целосно оксидативно разградување во јаглерод диоксид и вода, при што се ослободува складираната енергија во форма на АТП (аденозинтрифосфат).

Овој два процеси се тесно поврзани. Ефикасната апсорпција на глукоза во клетките е предуслов за ефективно користење на глукозата, и на тој начин за одржување на стабилен метаболизам на енергија. Ако апсорпцијата на глукоза е нарушена, на пример, поради инсулинска резистенција или недостаток на инсулин, глукозата останува во крвта, што доведува до зголемени нивоа на шеќер во крвта, како што се забележува кај дијабетес.

Еден пример го илустрира овој разлика: по оброк, нивото на шеќер во крвта се зголемува. Инсулинот се ослободува за да ја стимулира апсорпцијата на глукозата. Ако тоа функционира, глукозата брзо навлегува во клетките и се користи, нивото на шеќер во крвта се нормализира. Во случај на нарушување на овие процеси, на пример, поради нарушено дејство на инсулин, нивото на шеќер во крвта останува високо, бидејќи апсорпцијата на глукоза не се одвива како што се очекува и употребата не може да се изврши.

Подлабоко разбирање на овие процеси е од клучно значење за планирање и ефективно спроведување на превентивни и терапевтски мерки кај дијабетес.

7 Ова е само преглед

Целосната книга е достапна на <https://www.altenpflege.de> за регистрирани корисници. Регистрацијата и користењето се бесплатни. Кој не сака да се регистрира, може да ја уплати сумата наведена на страница 2 преку PayPal на buchhaltung@factsoft.de и да го наведе насловот на книгата и неговата е-пошта. Потоа ќе го добие PDF-от по е-пошта.

Покрај бесплатниот пристап до кратките учебници, регистрацијата на [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) овозможува директно аплицирање за работни места. Исто така, можете да објавите бесплатен оглас за работа. Станете и вие дел од заедницата на [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de).